

ERHVERVSJURA

EN HANDELSPLADS MED FÆLDER

NETHANDEL: Som regel er det nemt, billigt og hurtigt at handle på internettet. Men man skal tænke sig godt om, især hvis man overvejer at handle med en, som man ikke kender i forvejen.

LARS BO LANGSTED
professor, Juridisk Institut,
Aalborg Universitet

Camilla, der lige var begyndt at læse medicin på universitetet, ville gerne have sig en ny computer. Helst en af de lækre fra Apple. På den anden side er midlerne jo små, når man lige er flyttet hjemmefra og er på SU, så det gode spørgsmål var: hvordan får jeg billigst muligt en så lækker computer som muligt? Hun ville naturligvis hverken stjæle en eller købe en nede på det lokale værtshus, og en spontan ide om, at hun kunne købe den "gennem" sin onkels firma blev også slået ud af hovedet.

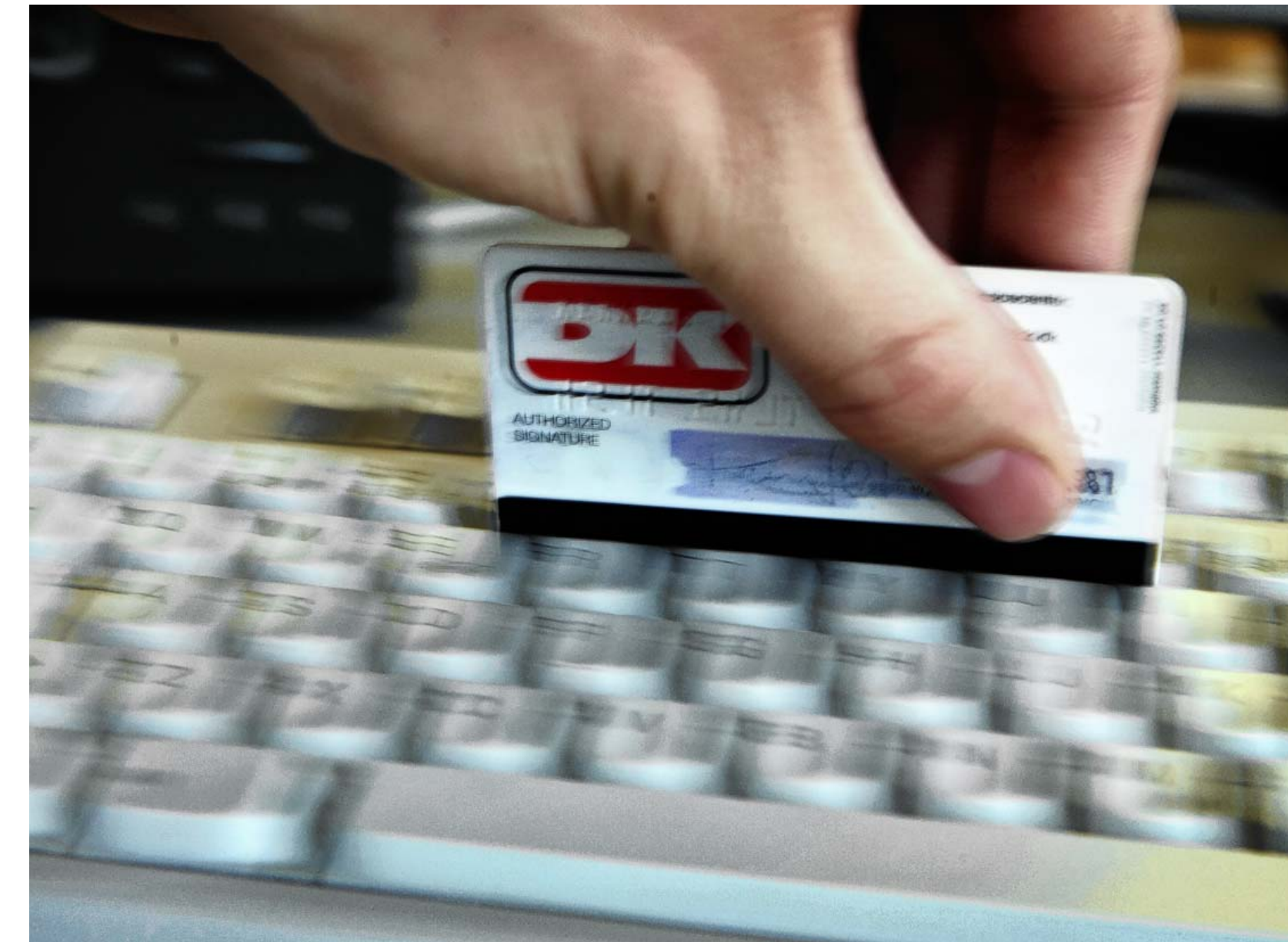
Problemet med den løsning var bl.a., at onklen jo naturligvis hverken kunne fratække moms eller lave en straksafskrivning på den, når computeren ikke var til firmaet – og han skulle jo ikke gøre noget, der var strafbart, bare for at Camilla kunne få sig en billig computer.

Hun havde også tænkt, at det kunne være et problem, hvis den blev købt af et firma til erhvervsbrug – for så var der jo heller ikke tale om et forbrugerkøb, med den beskyttelse der ligger der.

Så er der jo naturligvis nettet! Der fandt hun på en hjemmeside en beskrivelse af en af de nyere modeller, som var til salg til en rimelig pris, og hun kontaktede straks den private sælger, der meldte tilbage, at hun bare skulle overføre pengene til ham, og når han så havde fået dem, ville han sende hende computeren.

Det var jo en fin løsning, og da Camilla var, som vi alle er flest, nemlig bundhæderlig og ordholdende, skulle det jo ikke være noget problem. Lige indtil en af hendes altid skeptiske kammerater, der – naturligvis – læste jura, sagde, at det også var vældig godt.

Lige bortset fra at hun i rea-

Man kan utilsigtet komme til at gøre sig til hæler eller blive snydt for penge, hvis man undlader at tænke sig om, når man handler på internettet. Arkivfoto: Jens Dresling

liteten kunne vinke farvel til sine penge, hvis sælgeren var en af dem, som man desværre en sjælden gang imellem støder på, der ikke fremsendte computeren efter at have fået pengene. Han var nemlig kommet så langt i sine studier, at han godt vidste, at det ikke var nok at have ret, man skulle også kunne få ret.

Naturligvis ville Camilla have krav på enten computeren eller at få pengene tilbage, men det ville ikke hjælpe stort, hvis man ikke kunne finde sælgeren. Og selvom man kunne finde ham, kunne man risikere at skulle slæbe ham i retten for at få pengene tilbage – og det var ikke udsigter, der lokkede Camilla.

Det sikreste ville være enten at få tilsendt computeren pr. efterkrav (postopkrævning) eller, endnu bedre, at tage ud til sælgeren, se computeren og prøve om den overhovedet virkede, og hvis alt var tilfredsstillende, så give sælgeren pengene og tage computeren med hjem. Desværre boede sælgeren alt for langt væk, til at det var en realistisk mulighed.

Camilla havde også tænkt

på, at selv om hun var taget ud til sælgeren – hvad så, hvis hun havde set, at han f.eks. havde mange computere stående, nogle måske i emballage, andre ikke. Så kunne det jo være stjalne varer, og hun ville lige præcis ikke være hæler. Hun kunne naturligvis bede om at se originalkvitteringen, men selv om sælgerne ikke havde sådan en, behøvede der jo ikke at være noget galt ...

En anden af Camillas venner, der læste erhvervsjura, havde også lige fortalt, at man slet ikke kunne regne med at kunne købe varer til den pris, de var annonceret til på internettet. Der var således kun tale om "opfordring til at gøre tilbud" og ikke et "tilbud", som man var bundet af som sælger. Hun havde så senere fundet ud af, at det var rigtig nok, medmindre der altså var tale om en hjemmeside, som var interaktiv.

Det vil sige, at hvis man ved at lave en bestilling direkte på hjemmesiden kunne indgå købsaftalen, ja, så var det et tilbud, som sælgeren var bundet af, men var det ikke

muligt, så kunne sælgerne faktisk, når man kontaktede ham, sige, at der var tale om en fejlskrivning, så man skulle betale noget mere.

Puha, tænkte Camilla, måske man skulle gå ned i en fysisk forretning i stedet for. Betale fuld pris for computeren, men så være sikker på, at den ikke var stjålet, at man faktisk kunne få udbedret eventuelle fejl og mangler og kunne se den og røre ved den, inden man afleverede pengene. Tanken tiltalte Camilla så meget, at det endte med, at hun gik ned i byen og købte computeren som ny til fuld pris.

Internettet er en fantastisk handelsplads. Men det er også værd at tænke sig lidt om, inden man kaster sig ud i det. Handler man på rigtige firmaers hjemmesider, vil man allerede fra begyndelsen have undgået de værste problemer.

Der kan naturligvis også være problemer med varen – ganske som i fysiske forretninger – og man må så gøre op med sig selv om en billigere pris og 14 dages fortrydelsesret vejer tungere end alt

det praktiske besvær, det kan give at sende varen tilbage og måske skulle hente den igen. Og at man må give afkald på straks at se varen og måske tale med en rigtig levende ekspedient, der – hvis man er heldig – faktisk har forstand på det, han eller hun sælger. Omvendt er det som regel lidt dyrere at handle fysisk.

Det er således især, hvis man overvejer at handle med en privat, som man ikke kender i forvejen, og kun har "mødt" via nettet, man skal tænke sig rigtig godt om. Det kan være nemt, billigt og hurtigt – og er det heldigvis også som regel. Men det er også nemt, billigt og hurtigt, hvis man er en kriminel sælger, der enten vil snyde kunderne eller sælge stjalne varer – og det er pokkers svært at gardere sig imod.

Der er mange gode råd: Undersøg sælgerens identitet og/eller fysiske adresse, bed om at se kvittering, aftal på forhånd, hvad man gør, hvis der er mangler, lad være med at forudbetale penge, spørg eventuelt hvorfor sælgeren vil sælge varen og vær skeptisk, hvis en privatperson har

mange nyere varer af nogenlunde samme slags til salg.

Rådene er gode, og de bør følges, hvis man kaster sig ud i "privat" nethandel – men det er stadig ingen garanti for, at man ikke påfører sig selv problemer eller gør sig til hæler. Og især ved handler mellem private kan man opleve, at man nok kan have juraen på sin side – men det hjælper ikke så meget, hvis man først skal igennem retsmaskineriet, inden man får sin ret.

Så er det pludselig hverken nemt, billigt eller hurtigt.

God nethandel!

HOVEDPUNKTER

■ Undersøg sælgerens identitet og undlad at betale forud er to af mange gode råd til at handle på nettet.

■ Følger man rådene, er der dog ingen garanti for, at man ikke påfører sig selv problemer eller gør sig til hæler.